

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

(D'après nature)

Τρεχάμκτα μ' ἀμάξια καί... μὲ κάρρα,
 Προγράμματα στους τοίχους κολλημένα,
 Φωναί, καντάδαις, λόγοι καὶ ἀντάρα,
 Καμπούρια καὶ μαχαίρια σκουριασμένα,
 Βεγγαλικά, Λεβίδης, Τσελεπίτσαρς,
 Κάθε λογῆς ξυπόλητος Γενίτσαρος,
 Ὁ Θόδωρος νὰ λήη γιὰ τὸ κορδόνι,
 Τὸ κάθε κουτσαβάκι νὰ σκοτώνη,
 Κεράσματα, φιλιὰ, ζητωκραυγαίς :
 Σημκίνουν στὴν Ἑλλάδα ἑ λογαίς.

Kassios

— Γιατρικό, γιατρέ μου, γιὰ τὸ κόμμα.
 — Σὰς συνιστῶ τὰ μολυβδοῦχα μαῦρα χάπια.

ΜΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ

Τετάρτην χθὲς ἐώρτασαν κι' αὐτὸ ἰσπετηρίδα,
 ἀφ' οὔτου ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ τὴν πιττοῦριδα
 πολεμικῆς φαλάκρας,
 ἦτις τὸ ἔθνος σύσσωμον ἐσήκωσε στὸ πόδι
 ἀφῆσαν τὸ ἀλέτρι του καὶ τὸ φτωχὸ του βῶδι,
 ἀπ' ἄκρας - ἕως ἄκρας

Τὸ τέταρτον ἐώρτασαν νησιτήσιμόν των ἔτος,
 ἀφ' οὔτου δὲν μᾶς κυβερνᾷ ὁ μέγας Περικλέτος,
 ὄν ἔσειρον' ἀπ' τῆς μήτη,
 ὡσαν ἀρκοῦδα γύφτικη, τὸ πλῆθος τῶν Ἀρκάδων,
 καὶ ὅστις θὰ ἐσκάρωνε, δι' ἔθνικῶν ζουρνάδων,
 καὶ τὸ Μητροπολίτη !

II

Ἦσαν σχεδὸν ἡμιθανεῖς στὰ σύνορά μας ὄλοι,
 κ' ἐκύκλουν τὰ παράλια οἱ ἡνωμένοι στόλοι,
 ἐξ ἄκρας . . . εὐσπλαγχνίας !
 ὅταν ἀντήχησε φωνὴ σ' ἀκτάς, κοιλάδας, βράχους,
 καλοῦσα εἰς ἀφοπλισμὸν τοὺς ἀρκαδοβατράχους
 καὶ τὸν τῆς Γορτυνίας !...

• Δὲν παραδίδω τ' ἄρματα ! — φωνεῖ ὁ Στρατηλάτης, —
 κ' ἂν μοῦ τὰ ξεκρεμάσουνε ἀπὸ τῆς ὠμοπλάτης
 νὰ μοῦ κοπῆ τὸ χέρι !

Εἶπεν αὐτὰ καὶ μ' ἄγριον, ὡς Κυναιγείρου ὕφος,
 ξεκρέμασε μονάχος του τὸ κοπτερόν του ξίφος
 καὶ Τούρκους ἐκαρτέρει !...

Ἦ Κυναιγείρου ὄνομα, ὃ χέρι Κυναιγείρου !
 ἀπὸ τῆς Σαλαμίνος σου τὰ κύματα ἐγείρου,
 καὶ τράβα μιὰ σφαλιάρα...

Τράβηξ' ἀκόμη ἄλλη μιὰ, νὰ κάμης εἶδος πῆτα,
 τὰ μάγουλα, ποῦ φύτρωσεν ἐκάστη φαβορίτα,
 τοῦ καπειτάν . . . Τρομάρα ! !

Κ' ἐν ᾧ παρεγμίζοντο ὑπὸ Ἀρκάδων τάφοι
 ὁ γράν-Παλάβρας ἀπ' ἐδῶ ἐβάλθη ν' ἀφθορογράφη
 ἐν πλήρει εὐφροστίᾳ . . .
 ὡς ποῦ ἐννόησ' ὁ λαὸς — ἂν καὶ ἀργὰ κομμάτι —
 πῶς εἶχε πέσει, πρὸ μηνῶν, στὰ χέρια διπλωμάτη
 ποῦ ἔκανε . . . ἀστεία ! !

Καὶ τότε ; τότε . . . προτιμῶ ἐδῶ νὰ σιωπήσω.
 γιατί νομίζω θλιβερόν νὰ στρέφῃ τις ὀπίσω
 τὸ βλέμμα λεληθότως,
 γιὰ νὰ ἰδῆ πῶς στὰς κλεινὰς τοῦ Κέκροπος Ἀθήνας
 ἐμεσουράνησε ποτε — κι' ὀλίγους ἔστω μηνάς —
 εἰς Ἑλλήν Δόν-Κισῶτος !...

III

Αἱ, Μπερτολδίνους, Κλέωνας, Παλάβρας, Δεληγιάγκους
 καὶ ἄλλους ὁμοιοφύεις ἐκείνων σαλιμπάγκους
 θαυμάζουν οἱ Ἀρκάδες . . .
 Πλὴν δὲν περνᾷ πολὺς καιρὸς κι' ὁ κόσμος διακρίνει
 τί ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς βαρύνει
 καὶ τοὺς τραβᾷ . . . γιακάδες . . .

Ἀστὴρ

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο Γ. ΜΙΛΗΣΙΣ

(Εἰκὼν τὴν ὁποίαν θὰ ζηλεύση καὶ ὁ καλλίτερος ζωγράφος)

Ὁ Γεώργιος Μίλησις εἶνε ὁ κατ' ἐπανάληψιν ἐξαπατήσας
 καὶ πικράνας τὸν ἀείμνηστον Δ. Βούλγαρην, ὁ ἀπατήσας
 καὶ ὑβρίσας ἀσεβῶς καὶ ἀναισχύντως τὸν Ἀλ. Κουμουνοῦ-
 ρον, ὁ ἐξαπατήσας καὶ καταπροδοὺς ἀνάνδρως τὸν πρῶτον
 πρωθυπουργὸν καὶ νῦν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ.
 Θ. Δηλιγιάννην, ὁ ἐξαπατήσας καὶ ἐγκατακλιπὼν ἀσυστό-
 λως καὶ ἄνευ λόγου τὸν νῦν Πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὁ
 διαπράξας καθ' ὅλον τὸν πολιτικὸν καὶ δημόσιον αὐτοῦ βίον
 σειρὰν ἐγκληματικῶν πράξεων ἀποδεικνυομένων διὰ βου-
 λευμάτων, ὁ τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ ἐξευτελίσας, καὶ ὁ
 παρ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων εὐλόγως ἀποβληθεὶς
 περιφρονητικῶς.

(Ἐκ τοῦ Ἀστῆρος τοῦ Ναυπλίου).